

PRVÁ PÔSTNA NEDEĽA B

Popolcovou stredou sme vstúpili do štyridsaťdňového obdobia Veľkého pôstu. Všetci tušíme, že počas tohto obdobia by sme mali vo svojom živote niečo zmeniť alebo vylepšiť. Obyčajne si ľudia dávajú predsavzatie nepiť alkohol, nefajčiť alebo nejesť mäso a iné. Na konci tohto obdobia potom túžia víťazoslávne vykriknúť: „*Hurá, podarilo sa, dokázal som to ako pri nejakom športovom výkone.*“

Ale naozaj je toto zmyslom Veľkého pôstu? Hoci je dobré dať si nejaké telesné pôstne predsavzatie, ale Pán Ježiš nás dnešným evanjeliom povzbudzuje k tomu, aby pôstom bola zasiahnutá celá naša bytosť tak telesne ako aj duševne a nielen potrapiť žalúdok. Keby Pánu Ježišovi bolo záležalo len na telesnom pôste, tak by prehlásil, nasledujte ma, lebo ja som sa 40 dní postil na púšti. Ale on nám dáva takýto príklad: Odobral sa na púšť, podľa tradície neďaleko Jericha na západnom svahu, kde sa nachádzajú jaskyne a kde sa utiahol do ticha púšte. Pútnikom tam vždy ukazujem gréckopравoslávny kláštor – Gebelkuruntul, čiže Horu pokušenia. Keď máme dostatok času, navštevujeme aj tento kláštor a v ňom aj malú plošinu, kde sa traduje tretie pokušenie Pána Ježiša. Tu si s pútnikmi pripomíname, že kdesi tu, v niektorej z jaskýň, sa Pán Ježiš utiahol do hlbokého ticha. V tomto tichu sa 40 dní modlil, pričom hlboko prežíval dôverné spoločenstvo so svojim nebeským Otcem. Áno, aj sa telesne postil, ale jeho telesný pôst nebol cieľom jeho štyridsaťdňového pôstu. Telesný pôst iba napomáhal jeho duchovnej sústredenosti.

A tu je povzbudenie aj pre nás, ako máme účinne prežiť pôstne obdobie. Hlavný cieľ je nájsť si ticho na dobrú modlitbu. V dnešných časoch je ticho veľmi cenná potreba, lebo denne prežívame hluk, napätie, nervozitu a ak chceme nájsť opravdivé spoločenstvo s Pánom Ježišom, tak to sa nám podarí jedine v tichu. V Písme svätom sa na viacerých miestach píše, že v hluku nemôžeme nájsť Pána Boha. Boh sa dá nájsť jedine v tichu. Profesor Klemens Tilmann dáva na to pekné prirovnanie. Ak chce niekto vidieť v lese nádherného jeleňa, tak si nesadne na motorku a nepreháňa sa hlučne po lese. Takto neuvidí pasúceho sa jeleňa na lúke uprostred lesa. Kto chce naozaj vidieť jeleňa, tak podľa skúseného lesníka sa utiahne na vhodné stanovisko, odkiaľ môže vidieť krásne zviera.

Pamätám si zo seminára, ako nám jeden pán profesor poradil, ako sa máme, vtedy ešte bohoslovci, cez pôstne obdobie modliť. Nato sa nedá zabudnúť. Radil nám, aby sme sa aj vtedy, keď budeme kňazi, so svojimi veriacimi modliť sa takto: Zájďte do kostola a začnite sa modliť posvätný ruženec. Obyčajne v pôste sa modlíme bolestný ruženec. Začnite prvým desiatkom, ktorý sa pre nás krvou potil a to tak, že sa pomodlíte Zdravas Mária... po meno Ježiš a potom ostaňte ticho a v duchu sa preneste do Getsemanskej záhrady a aj pri ostatných Zdravasoch uvažujte nad smrteľnou agóniou Pána Ježiša. Posledný Zdravas dokončíte jeho polovicou. Takýmto spôsobom pokračujte aj pri ďalších desiatkoch. Buďte si istí, že vás takáto modlitba hlboko osloví a naplní. Verte mi, milí priatelia, že sa na takýto spôsob modlitby nedá zabudnúť, čo vám vrele aj ja odporúčam. Svätý Otec Pavol VI. sa vyjadril, že hodnota ružencovej modlitby nespočíva v bezmyšlienkovitom odrecitovaní, lebo tak sa modlia pohania, ale v rozjímaní o tajomstvách Ježišovho života. Takto sa naša duša pohrúži v tichu do Ježišovej prítomnosti.

Čo poviete, milí priatelia, na takýto spôsob pôstnej modlitby? Určite sa vám zapáči, a preto využívajte najmä večerné tiché chvíle na takúto modlitbu aspoň jedného desiatku posvätného ruženca a spolu s Pannou Máriou prehlbujme si vzťah k Pánu Ježišovi, aby náš život bol šťastnejší a zbožnejší.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.